

Економіка та організація виробництва

УДК 338.24

ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Я. С. Витвицький, О. М. Витвицька, Н. В. Балашова

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15;
e-mail: econpid@nung.edu.ua*

Показано роль інформації у функціонуванні підприємств у сучасних умовах. Подано дефініцію інформаційного капіталу та виокремлено його характерні ознаки. Здійснено класифікацію видів економічної інформації з точки зору оцінки її вартості. Розглянуто методичні підходи до оцінки економічної інформації, яка пропонується споживачам як інформаційні послуги. Для оцінки економічної інформації, що застосовується в управлінні підприємством, запропоновано методичний підхід на основі концепції економічних вигод.

***Ключові слова:** економічна інформація, інформаційний капітал, класифікація економічної інформації, оцінка, економічні вигоди.*

Актуальність проблеми. Інформація відіграє виключну роль у життєдіяльності людського суспільства. Відомий вчений М. Ф. Реймерс, ще у 60-ті роки минулого століття запропонував трактувати інформацію як “один із найважливіших природних ресурсів, і одночасно, суспільних надбань, оскільки весь розвиток людства є результатом переробки інформації, одержаної з навколишнього середовища і накопичуваного суспільством” [1]. Сучасне постіндустріальне суспільство часто називають ще інформаційним суспільством через виключну роль інформації, яка стала невід’ємним чинником виробництва та одним з найважливіших ресурсів поряд з трудовими, матеріальними та фінансовими [2, 3, 4, 5]. За незначних розмірів основного капіталу “віртуальним корпораціям”, що формують основи сучасної економіки, притаманні гігантські розміри капіталізації. Причиною цього є величезні накопичені ресурси нематеріального капіталу, який не відображений у бухгалтерській звітності. У складі нематеріального капіталу, безумовно, важливе місце займає інформаційний капітал, тому

важливим завданням є розробка методичних підходів до оцінки інформаційного капіталу, що дозволить об'єктивно відображати дійсний склад активів підприємства, характеризувати економічні результати його діяльності, успішно застосовувати концепцію вартісно-орієнтованого управління.

Аналіз досліджень і публікацій, у яких започатковано вирішення проблеми. У працях [3, 6, 7, 8] зазначалась актуальність цього важливого завдання і запропоновано принципові підходи до його вирішення. Однак, подані визначення інформаційного капіталу та його економічних ознак потребують уточнення; також не здійснено належної систематизації інформації та конкретизації методичних підходів до оцінки окремих її видів.

Результати дослідження. Поняття інформації походить від латинського «information», що означає викладення, повідомлення, пояснення факту, явища, події, тобто інформація ідентифікує сутнісні характеристики предметів, природних і суспільних явищ. Вона відноситься до групи загальнонаукових категорій і займає важливе місце у різних науках – математиці, фізиці, хімії, біології, економіці, соціології та інших.

В Україні прийнятий Закон «Про інформацію», що визначає галузі інформації – політичну, економічну, духовну, науково-технічну, соціальну, екологічну, міжнародну та види інформації – статистичну, масову, про діяльність державних органів влади та органів місцевого і регіонального самоврядування, правову, про особу, довідково-енциклопедичного характеру, соціологічну [9]. У даному дослідженні нас, насамперед, цікавить економічна інформація.

Економічна інформація кількісно характеризує стан виробничо-господарської та фінансової діяльності суб'єкта господарювання через систему натуральних і вартісних показників, що циркулюють у виробничій та невиробничій сферах, органах управління. За допомогою економічної інформації можна простежити взаємозв'язки між окремими ланками, напрями їх розвитку, здійснити необхідні коригування, підвищити якість окремих бізнес-процесів, оптимізувати використання всіх ресурсів.

Бачиться таке її визначення – *економічна інформація це засіб зниження невизначеності і ризику, здатний сприяти реалізації цілей суб'єкта господарювання та приносити економічні вигоди.* Це визначення економічної інформації відображає розуміння того, що вона стає домінантним чинником виробництва тільки сумісно з усіма іншими ресурсами виробництва, у першу чергу, інтелектуальними, і тільки у разі її корисності, тобто здатності приносити економічні вигоди. Це дає підстави відкинути величезні масиви існуючої на даний час “зайвої інформації”, а також підводить до необхідності використання економічної категорії – інформаційного капіталу. Визначення сутності та видів інформаційного капіталу подано у роботі [6]. Погоджуючись з відзначеною автором важливістю цієї категорії і тим, що саме через

інформацію реалізуються основні види нематеріальних активів, органічно акумулюються і конвертуються у людський, культурний, соціальний та інший капітали, хочемо підкреслити доцільність чіткого виокремлення саме інформаційних ресурсів та їх оцінки. Виходячи з цього пропонується таке визначення інформаційного капіталу.

Інформаційний капітал – це сукупність функціонуючих у системі виробництва інформаційних ресурсів та засобів для їх накопичення, зберігання, обробки, передачі та відображення, що обслуговують процеси виробництва та управління на підприємстві і створюють умови для отримання доходів та створення доданої вартості.

Доцільно виокремити сутнісні характеристики інформаційного капіталу:

інформаційний капітал функціонує у економічній системі підприємства як єдине ціле з іншими ресурсами та розвивається разом з підприємством;

формування інформаційного капіталу потребує значного авансування у інформаційні ресурси та інформаційні технології;

ресурси, що формують інформаційний капітал, генерують додатковий дохід, що є вартісним виміром їх корисності;

для інформаційного капіталу притаманний двоїстий характер його корисності: з одного боку, він використовується як ресурс у процесі виробництва та реалізації продукції; з іншого, він може бути поданий у вигляді специфічного товару (інформаційних продуктів, послуг);

для інформаційного капіталу притаманною є висока невизначеність його корисності та залежність від можливості доставки інформації у місце де вона необхідна саме у даний момент часу;

домінантним чинником, що впливає на формування та синергію інформаційного капіталу є людський капітал;

інформаційний капітал має властивість до самозростання через постійну тенденцію до збільшення обсягів інформації та знань;

інформаційний капітал постійно змінюється, як за структурою ресурсів, так і за вартістю;

для інформаційного капіталу характерними є висока мобільність та швидкість морального старіння;

сучасні можливості тиражування, копіювання та розповсюдження інформації потребують її належного захисту на підприємстві, інакше існує висока ймовірність швидкої декапіталізації підприємства.

Для розробки методичних підходів до економічної інформації потрібна її класифікація. З точки зору оцінки економічну інформацію доцільно розділити на дві групи:

1) інформація, яка є товаром, інформаційним продуктом і призначена для реалізації стороннім споживачам у вигляді інформаційних послуг. Це: а) дані про суспільні економічні явища, процеси, події, стан економічного середовища, результати економічних досліджень тощо; б) науково-економічна інформація, що містить наукові знання, інформацію про управлінські ноу-хау фірм конкурентів;

в) нормативна інформація, що регламентує витрати матеріальних, трудових ресурсів, норми запасів, регламентні роботи та ін.; г) правова інформація про державне регулювання у певних сферах економічної діяльності; д) цінова інформація, що охоплює ціни, тарифи, розцінки; е) кон'юнктурна інформація про стан ринків різних видів продукції; є) економічні оцінки, які ґрунтуються на висновках провідних фахівців та експертів про економічні явища; ж) економічні прогнози, які базуються на використанні різних методів прогнозування, моделей, експериментів, розрахунків.

2) інформація призначена для управління підприємством. Відповідно до виконуваних функцій управління виділяють такі види інформації [5]: а) прогнозна інформація, що пов'язана з функцією прогнозування, вона відображає імовірнісні твердження про майбутній стан господарських процесів на підприємстві; б) планова інформація, пов'язана з функцією планування й описує господарські процеси, які можуть відбутися в заданому часовому періоді; в) облікова інформація, що пов'язана з функціями оперативного, бухгалтерського, статистичного обліку і відображає вже здійснені господарські процеси, а також фактичний стан виробництва; г) нормативна – пов'язана з функцією підготовки виробництва, що регламентує витрати матеріальних та трудових ресурсів, рівень запасів, послідовність технологічних процесів, вимоги щодо якості продукції та її контролю; д) цінова інформація – охоплює ціни, тарифи, розцінки (фактичні, договірні, преїскурантні, відпускні, оптові, роздрібні); е) довідникова інформація – призначена для деталізації господарських процесів, їх якісної характеристики, доповнення різними відомостями.

У сучасних умовах інформація, яка використовується у процесах управління виробництвом переважно функціонує у вигляді управлінських інформаційних систем. Управлінська інформаційна система – це комплекс пов'язаних між собою технічних та програмних елементів із приймання, накопичення, обробки, збереження, передавання інформації в певній функціональній сфері управління підприємства [4].

Управлінська інформація здебільшого існує у вигляді повідомлень, інформаційних масивів та інформаційних потоків.

Повідомлення – це сукупність інформації для вироблення судження про конкретний процес, явище, факт.

Інформаційний масив – структурна одиниця інформації, яка об'єднує певну номенклатуру інформаційних повідомлень, однозначних за формою, але різних за змістом, що стосуються виокремлених характеристик сутностей явищ, подій, господарських ситуацій.

Інформаційний потік – сукупність масивів, що стосуються конкретної управлінської функції і передаються певним інформаційним каналом. Інформаційні потоки циркулюють на підприємстві в горизонтальному і вертикальному напрямі. Горизонтальні інформаційні потоки забезпечують, в основному, процеси виробництва. Вертикальні –

процеси управління. Економічна інформація в управлінні є ефективною, коли вона існує, здебільшого, у вигляді інформаційних потоків.

Інформація практично реалізується у вигляді баз даних і баз знань, які складають основу сучасних інформаційних технологій управління [3].

Економічна інформація повинна відповідати певним вимогам. Вона повинна бути достовірною, повною, своєчасною, зрозумілою.

Інформація достовірна, якщо вона не спотворює існуючий стан справ. Недостовірна призводить до неправильного розуміння і прийняття некоректних управлінських рішень.

Інформація вважається повною, якщо вона відображає основні сутнісні характеристики явища і відповідає вимогам щодо її об'єму.

Своєчасною вважається інформація, яка поставляється споживачу у потрібний момент часу. Запізнена інформація втрачає практичне значення.

Зрозумілість інформації означає, що вона повинна мати такі форму подачі і зміст, щоб ті для кого вона призначена, змогли досягнути її сутність і зміст.

Ці властивості інформації визначають її цінність, а, відповідно, і вартість.

Під час оцінки вартості інформації першої групи можливе застосування широкого спектру методів, які використовують під час оцінки нематеріальних активів [8, 11, 12, 13], а саме: метод вартості створення, метод ціни придбання, метод дисконтування грошових потоків, метод капіталізації грошового потоку, метод переваги в доходах, метод виграшу у витратах, метод надлишкових грошових потоків. Доцільно розглянути можливості застосування і адаптації цих методів щодо оцінки економічної інформації.

Найбільш простим з точки зору практичної реалізації є *метод вартості створення*, який передбачає, що нематеріальні активи вартують стільки ж, як і витрати на їх створення. У разі застосування даного методу, насамперед, необхідно встановити трудомісткість створення економічної інформації. З цією метою можна використовувати нормативи трудомісткості, наведені у галузевих документах, стандартах підприємств. Встановивши трудомісткість створення економічної інформації, розраховуються витрати на її отримання із застосуванням відповідних нормативних документів. Оскільки діяльність із отримання інформації є за характером близькою до науково-дослідницької, доцільно використовувати „Методичні рекомендації по застосуванню Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 16 „Витрати” при визначенні вартості науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт” (затвержені наказом Міністерства освіти і науки України від 13.03.2001 р. № 119).

Згідно з цими методичними рекомендаціями до складу витрат включаються: витрати на оплату праці; відрахування на соціальні заходи; матеріали; паливо і енергія для проведення науково-дослідних робіт; витрати на службові відрядження; витрати на роботи, які виконують

сторонні організації, підприємства та установи; інші прямі витрати; загальновиробничі витрати; адміністративні витрати; інші операційні витрати. Окрім того, для остаточного визначення вартості створення економічної інформації необхідно врахувати нормативний рівень рентабельності.

В основі методу *ціни придбання* покладено ціни економічної інформації, створеної у минулому і не представлені у даний час на ринку. Оцінка вартості методом ціни придбання здійснюється з урахуванням часу користування інформацією. При цьому необхідно враховувати, що, з одного боку, вартість економічної інформації збільшується у результаті інфляції, а з іншого боку, може зменшуватися в результаті зношування, що можна представити такою формулою [8, с. 62]

$$BEI = C_{np} \cdot I \cdot (1 - Z_{HA}), \quad (1)$$

де: *BEI* – вартість економічної інформації, визначена методом ціни придбання; *C_{np}* – ціна придбання економічної інформації; *I* – сукупний індекс інфляції з моменту придбання економічної інформації до дати оцінки; *Z_{HA}* – величина зношування оцінюваної економічної інформації.

Ціна придбання нематеріального активу (первісна вартість) відображається у відповідних бухгалтерських документах.

Індекс інфляції розраховується щомісяця Держкомстатом, і його значення можна знайти на сайті www.akadem.kiev.ua. У табл. 1 наведені значення індексів інфляції за період 2004-2009 р.р.

Табл. 1. Індеси інфляції

Місяць	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Січень	1,014	1,017	1,012	1,005	1,029	1,029
Лютий	1,004	1,01	1,018	1,006	1,027	1,015
Березень	1,004	1,016	0,997	1,002	1,038	1,014
Квітень	1,007	1,007	0,996	1,000	1,031	1,009
Травень	1,007	1,006	1,005	1,006	1,013	1,005
Червень	1,007	1,006	1,001	1,022	1,008	1,011
Липень	1,000	1,003	1,009	1,014	0,995	0,999
Серпень	0,999	1	1,000	1,006	0,999	0,998
Вересень	1,013	1,004	1,02	1,029	1,017	1,008
Жовтень	1,022	1,009	1,026	1,029	1,017	
Листопад	1,016	1,012	1,018	1,022	1,015	
Грудень	1,024	1,009	1,009	1,021	1,021	
Всього за рік	1,123	1,103	1,116	1,166	1,223	

Оцінку рівня зношування можливо здійснити на основі експертних суджень фахівців конкретної області знань, у якій застосовується економічна інформація. При цьому можлива організація експертного опитування на основі якісних оцінок, що відтак приводяться до кількісних показників. Така процедура може проводитися з використанням таблиці кількісних і якісних показників зношування (табл. 2) [8].

Табл. 2. Оцінка коефіцієнта зношування економічної інформації

Якісне значення зношування	Кількісне значення зношування, в частках одиниці
дуже низьке	0,0...0,1
низьке	0,1...0,3
середнє	0,3...0,5
досить високе	0,5...0,8
високе	0,8...1,0

Під час оцінки деяких видів економічної інформації її вартість доцільно визначати не зважаючи на рівень зношування. Йдеться, насамперед, про суспільні економічні явища, процеси, події, науково-економічну інформацію.

Метод дисконтування грошових потоків передбачає, що вартість економічної інформації буде дорівнювати теперішній вартості майбутніх грошових потоків від використання економічної інформації. Розрахунок вартості економічної інформації (*BEI*) здійснюється за формулою

$$BEI = \frac{D_1}{(1+r)^1} + \frac{D_2}{(1+r)^2} + \dots + \frac{D_t}{(1+r)^t}, \quad (2)$$

де: D_1, D_2, \dots, D_t – грошові потоки від використання економічної інформації за період t ; t – термін корисного використання економічної інформації; r – ставка дисконту, яка повинна визначатись з врахуванням умов діяльності підприємств для яких використовується економічна інформація [12].

Суттєвими особливостями методу є прогнозування величини грошових потоків впродовж можливого терміну корисного використання економічної інформації. Під час розрахунку грошових потоків необхідно враховувати доходи, які приносяться тільки завдяки економічній інформації, а не всіма активами, що використовуються для отримання доходів. Складність виділення таких доходів є суттєвим обмеженням для застосування даного методу.

У випадку, коли термін корисного використання економічної інформації є достатньо тривалим (20 і більше років), і, окрім того, грошовий потік від її використання є постійним, для оцінки може використовуватися метод капіталізації грошового потоку.

Формула для визначення вартості економічної інформації в цьому випадку має такий вигляд

$$BEI = \frac{D_{ном}}{k}, \quad (3)$$

де: $D_{ном}$ – постійний грошовий потік від використання економічної інформації; k – коефіцієнт капіталізації, який дає змогу перетворити (капіталізувати) грошовий потік у вартість і в даному випадку збігається зі ставкою дисконту.

Оскільки метод капіталізації є частковим випадком методу дисконтування, то всі його проблеми та обмеження притаманні і цьому методу.

Метод переваги в доходах полягає в розрахунку різниці між грошовим потоками, отриманим за допомогою використання економічної інформації, і грошовими потоками, отриманими без її використання.

Вартість економічної інформації в цьому випадку буде визначатися за формулою

$$BEI = \frac{\Delta D_1}{(1+r)^1} + \frac{\Delta D_2}{(1+r)^2} + \dots + \frac{\Delta D_t}{(1+r)^t}, \quad (4)$$

де $\Delta D_1, \dots, \Delta D_t$ – переваги в доходах за період корисного використання економічної інформації.

Переваги в доходах визначаються як різниця між грошовими потоками від реалізації продукції підприємства з і без використання даного виду економічної інформації.

Якщо прогнозується, що перевага в доходах буде отримуватись протягом тривалого періоду в постійних розмірах, то вартість економічної інформації може бути розрахована за методом прямої капіталізації за формулою

$$BEI = \frac{\Delta D_{norm}}{k}, \quad (5)$$

де ΔD_{norm} – постійна перевага в доходах, що зумовлена економічною інформацією.

Метод виграшу у витратах є різновидом методу переваг у доходах. Вартість економічної інформації в цьому випадку визначається шляхом розрахунку економії на витратах, яку отримують у разі використання економічної інформації.

Метод надлишкових грошових потоків базується на тому, що приріст вартості активів забезпечується економічною інформацією. Розрахунок вартості здійснюється за формулою

$$BEI = \frac{D_{norm} - B_A \cdot P_{CP}}{k}, \quad (6)$$

де: D_{norm} – нормалізований грошовий потік для даного підприємства; B_A – ринкова вартість матеріальних активів підприємства; P_{CP} – середньогалузева рентабельність активів в частинах одиниці; k – коефіцієнт капіталізації.

При оцінці економічної інформації другої групи найбільш доцільним бачиться застосування методів вартості створення та економічних вигод.

Застосування методу вартості створення для інформації, яка використовується в управлінні виробництвом, нічим особливим не вирізняється від описаного вище. Необхідно тільки чітко виокремлювати витрати, які дійсно мають місце при створенні даного виду інформації.

Проте, даний метод має суттєвий недолік, який виражається у тому, що не враховується корисність та можливі синергетичні ефекти, які можуть мати місце у разі використання економічної інформації одночасно з іншими матеріальними та нематеріальними активами. Виходячи з цього, найбільш перспективним для оцінки управлінської економічної інформації бачиться застосування методу економічних вигод, який за сутністю є різновидом дохідного підходу. У разі його застосування основна проблема полягає у виокремленні економічних вигод, які зумовлює даний вид економічної інформації та виділенні ренти, яка створюється економічною інформацією у складі інформаційного капіталу. Пропонується така загальна формула для визначення вартості економічної інформації

$$BEI = \sum_{t=1}^T \sum_{i=1}^n [\Delta E_{it} - k_{\phi} (V_{ozt} + V_{nat})] / (1+r)^t - \sum_{k=0}^K I_k (1+r)^k, \quad (7)$$

де: ΔE_{it} – величина i -го виду економічної вигоди, що виникає від використання економічної інформації у різних аспектах господарської діяльності підприємства і визначається як різниця між величиною доходів, витрат, економії і т. п., які існували до і присутні після використання економічної інформації. Методичні підходи до визначення величини численних видів економічних вигод, які можуть виникати у господарській діяльності підприємств від використання різних видів нематеріальних активів описані у роботах [8, 13];

k_{ϕ} – фондвіддача у галузі економіки, до якої відноситься дане підприємство (можна використати дані ФДМ України [12]);

V_{ozt} – справедлива вартість основних засобів (комп'ютери, засоби сканування, друкування, передавання інформації), які використовуються в інформаційній системі для забезпечення даним видом економічної інформації в t -му році;

V_{nat} – справедлива вартість нематеріальних активів (програмне забезпечення), які використовуються для створення даного виду економічної інформації в t -му році;

I_k – інвестиційні витрати у створення інформаційної системи в t -му році;

r – ставка дисконту, визначення якої для даного підприємства можливе з використанням методичного підходу поданого у роботі [15];

n – кількість видів економічних вигод у різних аспектах господарської діяльності підприємства;

t – поточний рік одержання економічних вигод;

T – рік закінчення корисного використання економічної інформації;

k – рік початку інвестування у створення інформаційної системи;

K – рік закінчення інвестування у створення та підтримку інформаційної системи.

При застосуванні даної формули основну увагу необхідно звернути на виявлення і відслідковування можливих численних економічних вигод від використання економічної інформації, встановлення термінів їх проявів, оскільки вартість економічної інформації динамічно змінюється і підлягає швидкому моральному старінню.

Висновки та перспективи подальших наукових досліджень. Розглянуто дефініцію інформаційного капіталу та виокремлено його характерні ознаки. Здійснено класифікацію економічної інформації, а також аналіз можливостей використання методичних підходів з оцінки нематеріальних активів стосовно окремих видів економічної інформації. Запропоновано методологію оцінки економічної інформації, яка використовується у складі інформаційних технологій в управлінні підприємством на основі концепції економічних вигод. Необхідні подальші дослідження із вдосконалення методики визначення економічних вигод, які спричиняють різні види економічної інформації.

Література

1. Реймерс Н.Ф. Природопользование: Словарь-справочник / Н.Ф. Реймерс. – М.: Мысль, 1990. – 637 с.
2. Мельник Л.Г. Экономика информации и информационные системы предприятия: учебн. пособ. / Л.Г. Мельник, Л.Н. Иляшенко, В.А. Касьяненко. – Сумы, 2004. – 355 с.
3. Економіка підприємства: навч. посібник / [Й.М. Петрович, А.Ф. Кіт, Г.М. Захарчин та ін.]; за ред. Петровича Й. М. – Львів: Магнолія 2006, 2008. – 580 с.
4. Гушко С.В. Управлінські інформаційні системи: навч. посібник / С.В. Гушко, А.В. Шайкан. – Львів: Магнолія Плюс, 2006. – 320 с.
5. Інформаційні системи і технології в економіці: навч. посібн. / [В.С. Пономаренко, Р.К. Бутова, І.В. Журавльова та ін.]; за ред. Пономаренко В.С. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 544 с. (Альма-матер).
6. Шевчук О.Б. Інформаційний капітал: його сутність і види / О.Б. Шевчук // Економічна теорія. – 2005. – № 2. – С. 41-48.
7. Яремко І.Й. Оцінка капіталу підприємства: інформаційне забезпечення вартісно-орієнтованої концепції управління підприємством: монографія / І.Й. Яремко. – Львів: Новий світ – 2000, 2005. – 236 с.
8. Мендрул А.Г. Оценка стоимости нематериальных активов / А.Г. Мендрул, В.С. Ларцев. – К: ООО «Полиграф-Информ», 2004. – 264 с.
9. Про інформацію. [Інтернет-ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. – (Закон України).
10. Шуть О.Н. Информация и направления ее использования в экономике / О.Н. Шуть // [Інтернет-ресурс]. – Режим доступу: <http://creativeeconomy.ru/library/prd162/php>.
11. Витвицький Я.С. Економічна оцінка геологічної інформації нафтогазових компаній / Я.С. Витвицький // Науковий вісник Івано-

- Франківського національного технічного університету нафти і газу. – 2008. – № 1 (17). – С. 128-133.
- 12 Витвицький Я.С. Економічна оцінка гірничого капіталу нафтогазових компаній: наукова монографія / Я.С. Витвицький. – Івано-Франківськ: Факел, 2007. – 431 с.
13. Оценка имущества и имущественных прав в Украине: монографія. Изд. второе, перер. и доп. / [Н.П. Лебедь, А.Г. Мендрул, В.С. Ларцев и др.]; под ред. Н.П. Лебедь. – К.: ООО «Информационно-издательская фирма «Принт-Экспресс», 2003. – 715 с.
14. Наказ ФДМУ від 5 лютого 2004 р. № 236 / Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – К.: ФДМУ, 2004. – № 4. – С. 51. – (Нормативний документ Фонду державного майна України. Наказ).
- 15 Витвицький Я.С. До питання визначення ставки дисконту при оцінці бізнесу / Я.С. Витвицький, У.Я. Витвицька // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – К.: ФДМУ, 2006. – № 9. – С. 24-27.

*Стаття поступила в редакційну колегію 20.10.2009 р.
Рекомендовано до друку д.е.н., професором Данилюком М.О.*

ESTIMATION OF ECONOMIC INFORMATION

Y. S. Vytvycky, O. M. Vytvytska, N. V. Balashova

*Ivano-Frankivs'k National Technical University of Oil and Gas;
76019, Ivano-Frankivs'k, Carpats'ka street, 15;
e-mail: econpid@nung.edu.ua*

The role of information is rotined in functioning of enterprises in modern terms. Definiciyu of informative capital is given and he is selected characteristic signs. Classification of types of economic information is carried out from the point of view the estimation of its cost. The methodical going is considered near the estimation of economic information which is offered to the users as informative services. For the estimation of economic information which is used in a management an enterprise, methodical approach is offered on the basis of conception of economic values.

Key words: *economic information, informative capital, classification of economic information, estimation, economic values.*